

den pågældende økonomisk, da det må forventes, at lejerens ved sit valg af ny bolig tager hensyn til den fremtidige boligudgifts størrelse.

Baggrunden herfor er som anført, at formålet med sanerings- og byfornyelsesboligstøtte er at støtte sanerings- og byfornyelseslejerforhøjelser, men ikke at støtte lejerforhøjelser, der skyldes frivillige flytninger, der baserer sig på den enkelte lejers individuelle behov for at få en anden og evt. større bolig. Jeg mener ikke, at den enkeltes valg af flytning til en større bolig bør påvirkes af muligheden for at opnå byfornyelsesboligstøtte og et eventuelt lavere indskud, og jeg mener derfor ikke, at man ved en orientering som nævnt bør opfordre lejere til at søge at opnå større byfornyelsesboligstøtte end tilsigtet med loven.

Det skal tilføjes, at en lejer, der på grund af et behov herfor vælger at flytte til en større bolig efter gennemførelsen af sanering og byfornyelse, naturligvis vil have ret til almindelig indkomstafhængig boligstøtte til denne bolig, hvis boligens størrelse er passende og husstandens økonomi berettiger hertil.

Spm. nr. S 3505

Til boligministeren (30/8 96) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Finder ministeren det rimeligt, at byfornyede ejendomme, hvor fornyelsen i reglen omfatter elinstallationer, afleveres med kun én stikkontakt pr. værelse?«

Begrundelse

Bestemmelserne om elinstallationer ved byfornyelsesarbejde findes i Bygge- og Boligstyrelsens Vejledning om Kvalitetsnormer og Friarealforbedring i Byfornyelsen, pkt. 2.2, hvoraf fremgår, at der i forbindelse med elarbejde i den enkelte bolig kun må opsættes ét lampeudtag og én stikkontakt pr. rum.

Svar (6/9 96)

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Jeg kan oplyse, at reglerne om opsætning af lampeudtag og stikkontakter i bekendtgørelse

nr. 779 af 22. september 1993 om kvalitetsnormer og friarealforbedring for beboelsesejendomme m.v. efter lov om boligforbedring og byfornyelse, der trådte i kraft den 1. oktober 1993, i § 2, stk. 3, er ændret således, at der er mulighed for at opsætte flere lampeudtag og stikkontakter pr. værelse.

Det konkrete kvalitets- og standardniveau for ombygningen af den enkelte ejendom er imidlertid et kommunalt anliggende, hvor kommunen formodes at tage hensyn til bl.a. lejligheds- og rumstørrelser, lejlighedens planmæssige løsning m.v. Jeg finder ikke, at der bør være generelle krav om minimumsstandardniveauer, for så vidt angår så specifikke ting som elinstallationer.

Spm. nr. S 3531

Til boligministeren (2/9 96) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil regeringen sikre, at lejerne får godtgjort det beløb, de har betalt for meget i husleje på grund af Finansministeriets regnefejl?«

Begrundelse

Ifølge Ritzaus Bureau den 31. august 1996 har Lejernes Landsorganisation (LLO) beregnet, at Finansministeriets regnefejl koster lejerne omkring 30 mio. kr., fordi satsreguleringen bruges til at beregne størrelsen af henlæggelserne i de private udlejningsejendomme.

Staten har dermed påført lejerne en ekstra huslejeregning, og LLO forventer nu, at lejerne får godtgjort det for meget betalte beløb.

Svar (6/9 96)

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Som følge af en forsinket udarbejdelse af lønstatistikken blev Finansministeriets bekendtgørelse af satsreguleringsprocenten for 1996 forsinket. Udlejerne måtte derfor af hensyn til rettidig varsling af lejerforhøjelse pr. 1. jan. 1996 benytte en foreløbigt udmeldt satsreguleringsprocent for 1996.

Den endeligt udmeldte satsregulering, der var 0,9 procentpoint højere end den foreløbigt